

bandcoach

JUNI/JULI/AUGUSTUS 2016

NR 35

MAGAZINE VOOR BANDMUZIKANTEN

Boudewijn & Marcel
MUZIKALITEIT ZIT
IN HET BLOED *de Groot*

Draadloze

GITAARSYSTEMEN

VOORDEEL VAN DE TWIJFEL

**Zingen &
emotie**

ALLES
DRAAIT OM VERBINDING.

The soul of the
bluegrass and country

Resonator guitar

6E JAARGANG

verschijnt 4 keer per jaar NL B

www.bandcoach.eu

Bandcoach Koos Lonis leert jonge

'Keuze van band maar het publiek'

WHATEVER

Whatever is een band met zes middelbare scholieren. Ze oefenen in de ruimtes van het Almelse NAXT. Tot nu toe coveren ze de nummers die ze zelf graag willen spelen. De band bestaat meer dan vier jaar, maar de bezetting die ze nu hebben is sinds een jaar compleet. Whatever kiest voor pop, soul, rock en laat zich niet vastleggen in één genre.

Whatever bestaat uit:

Sofie Timmerij – zangeres

Maud Nieuwenhuis – zangeres/gitariste

Florian Westerhof- Piano/toetsen

Daan Holleman – gitaar

Thomas Holleman – basgitaar

Delano Rémy – drums/zang

De band Whatever bestaat uit middelbare scholieren. Wat opvalt, is dat ze, ondanks hun jonge leeftijd, behoorlijk vaardig zijn op hun instrumenten en de zangeressen zetten een fris en 'soulfull' geluid neer. Ze kiezen hun eigen songs. Koos: "Deze band doet tot nu toe alleen covers, maar ik denk dat er mensen bij zitten die het in zich hebben zelf songs te gaan maken, goede teksten en goede muziek."

De harde kern van de band is meer dan vier jaar samen bezig. Dat zijn de beide zangeressen Sofie en Maud en bassist Thomas. Thomas nam zijn gitaar spelende broer Daan mee in de band en drummer Delano en toetsenist Florian completeerden het zestal.

Les aan de muziekschool is mooi, maar daarnaast samen leren spelen in een band is nog mooier. Vanuit die visie begeleidt muziekdocent Koos Loonis wel tien bandjes op verschillende plekken in Overijssel. De band Whatever vindt hij een mooi voorbeeld van hoe jongelui samen een goed geluid kunnen neerzetten. Hij helpt ze bij de muziekkeuze, het uitwerken van de songs en het maken van een eigen bandgeluid.

Opvallend is dat de verdeling van de rollen al spelend en oefenend tot stand komt. Wie een song voorstelt, neemt daarin ook de lead op zijn instrument of bij de zang. Koos: "We proberen er voor elk wat wils in te hebben. Alle bandleden komen met voorstellen. De akkoorden op het internet zijn vaak simpel of niet goed. Daar help ik dan wat bij."

In tegenstelling tot de andere muzikanten in de serie Bandcoach op Bezoek, is bij Whatever de bandcoach altijd bij de oefensessies. Elke woensdagmiddag spelen de bandleden drie kwartier in een oefenruimte van de Almelse NAXT (New Arts Xperience Twente), een centrum voor creatieve jongeren. Bij Whatever geeft Koos tips over de nieuw in te studeren nummers. Hij laat de band meer los als de nummers staan.

EERST WAT LEKKER LOOPT

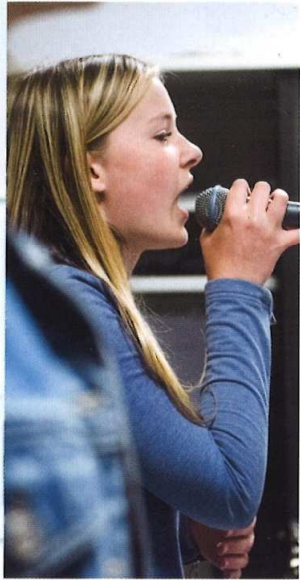
Bij de oefensessie van deze woensdag begint de band met een nummer dat al lekker wil. Ze spelen 'If you ever want to be in love' van James Bay. Het is

een 'poppy' nummer en Koos beweegt goedkeurend mee. De meerstemmige zang, de groove en de bruggetjes tussen coupletten en refreinen lopen lekker. De band heeft een paar optredens voor de boeg en dit kan zo mee.

Het tweede nummer is van Muse. Toetsenist Florian wil het graag en hij heeft de massieve toetsenpartijen voorbereid. Hij begint samen met de drummer aan 'Butterflies and hurricanes'. Voor de zangeressen is het moeilijk invallen. "Probeer het toch duidelijker aan te geven", zegt Koos. "De zang komt er heel snel al bij." De verdeling van de zang onder de zangeressen is nog niet helemaal duidelijk. Het eerste couplet pakt Sofie, Maud het tweede deel. Dat lijkt het beste. "En die koortjes móeten echt tweestemmig", zegt de coach.

Florian doet het instrumentale stukje in het nummer. "Volgens mij is het allemaal in D", zegt hij. "Ik vind dat het wel anders klinkt dan het origineel." Koos is echter wel opgetogen van de solo. Hij vindt het prima ▶

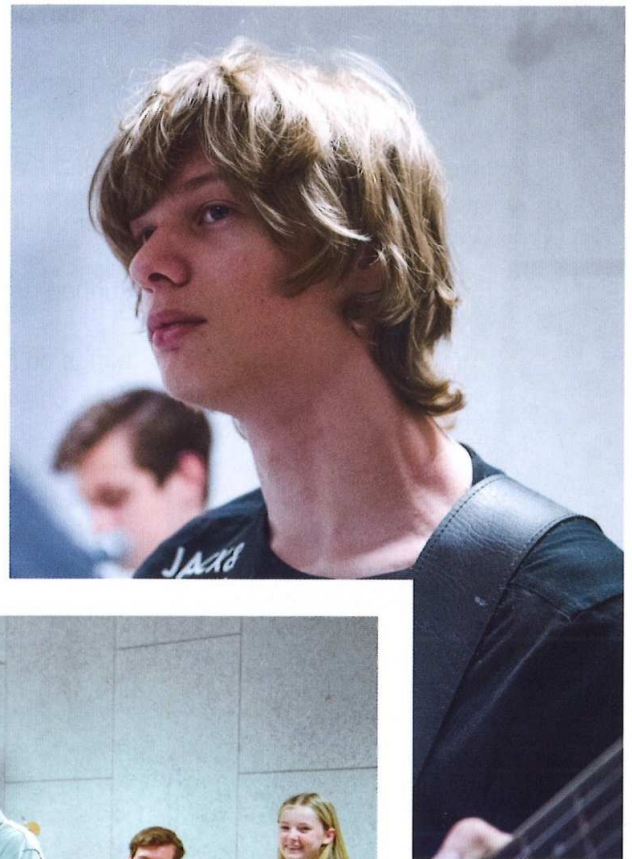
mensen naar elkaar te luisteren
**is belangrijk,
moet wat
pakkends krijgen'**

⌘ Maud Nieuwenhuis

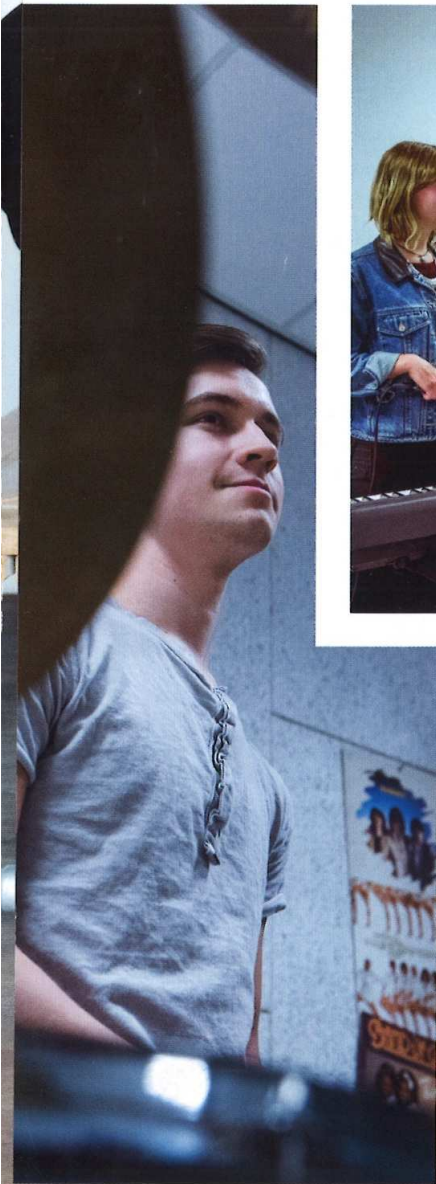
⌘ Florian Westerhof

⌘ Thomas Holleman

⌘ Daan Holleman

⌘ Delano Rémy

⌘ Sofie Timmerij

"ZORG DAT HET EERSTE en het laatste nummer goed staan."

klinken en het hoeft wat hem betreft niet hetzelfde te zijn als op de plaat. Met Sofie samen neemt de coach de partij synthesized strings door. Hij tipt Daan op de gitaar een clean geluid te gebruiken, maar in de refreinen wel de distortion aan te zetten. Na het klassiek klinkende toetsenstuk kan drummer Delano met de bekkens de overgang naar zang weer aangeven. Het is een complex nummer dat de stemmen minder ruimte geeft. Toch besluit de band het op de setlist voor de volgende optredens te zetten.

WAKKER SCHUDDEN

In het volgende nummer 'Just wait' van The Reign of Kindo kan de drummer zich ritmisch uitleven. Er zit meer dynamiek in, ook vaker stilte. Hier komt de beweging los, die Koos graag ziet en die het publiek wakker kan schudden. De keuze van de band is belangrijk, maar het publiek moet zeker wat pakkends krijgen.

Met toetsen en gitaar naast elkaar moet ieder wel een eigen rol spelen, vindt Koos. "Probeer met de gitaar hoger op de snaren te spelen, want zo klinkt het nog wat grof", adviseert hij. Door de grepen hoger op de snaren te kiezen zitten piano en gitaar niet in elkaars bereik. De coach stelt voor de solo bij de piano te leggen: "As, één, twee, Cmineur, bes...", geeft hij de overgangen aan.

In al weer het laatste nummer van deze oefensessie kan Maud haar soulgeluid goed kwijt. Ze spelen 'Right to be wrong' van Josh Stone. Drummer Delano zingt hier ook mee met de koortjes van de dames. Koos is heel tevreden over de timing van de zang en het samenspel van de instrumenten. "De drie kwartier is weer zo voorbij", zegt de bandcoach. Hij wenst de jongelui succes met het eerste optreden, het oefenen en het examen op school.

FLEXIBEL

De bandleden gaan flexibel om met hun optredens. Soms zijn ze er allemaal, maar ze doen ook optredens in kleinere bezetting. Ze staan er ontspannen in als ze een keer zonder toetsen of met één zangeres optreden. De optredens zijn vaak wat korter. Voor een

uur spelen, kunnen ze met tien nummers, die dan het beste klinken, goed uit de voeten. "Zorg dat het eerste en het laatste nummer goed staan. Dat onthouden de mensen", is de ervaring van de bandcoach. Na de oefensessie en de groepsfoto gaan de bandleden weg. Napratend met Koos kijken we terug op de ontwikkeling van de band. "Toen ze begonnen zaten ze in de overgang van basisschool naar middelbare school. Ik zie dat ze in de jaren gegroeid zijn in meerstemmigheid. Het viel mij op dat meerdere bandleden goed konden zingen. Ook de drummer. Die gaf aan niet te veel solo te willen zingen, maar zeker wel in de koortjes."

BEWEGEN

Een belangrijke tip van Koos aan Whatever is om meer te bewegen. "Je kunt daarom beter de akkoorden uit je hoofd leren en onder het spelen naar elkaar en het publiek kijken. De drummer beweegt uit zichzelf al het meest, maar de anderen moeten dat ook doen. Zo geef je je publiek het gevoel 'die jongens voelen het'. Als dat wat

je speelt met de muziek klopt, straal je dit ook uit. Leer zo'n optreden uit je hoofd. Dat is niet te moeilijk. Blijf niet bij het lezen van papier."

Bij Whatever merkt Koos dat de directe reactie van de bandleden niet gelijk laat zien dat ze het advies gebruiken, maar de volgende keer hebben ze dingen verwerkt. "Daarom is het zo'n leuk bandje. Ik geef ze graag wat huiswerk mee. Deze toonladder wordt in het nummer gebruikt; maak er eens een goede solo op." Er zijn ook zeker aandachtspunten die Koos bij Whatever en bij veel andere jonge

muzikanten ziet. Ze neigen ernaar sterk in de buurt van het eigen geluid van hun instrument te blijven en binnen hun comfort zone te spelen. De bandcoach probeert ze daarom uit de tent te lokken met nieuwe uitdagingen en een ander geluid. Bij de toetsen zou bijvoorbeeld meer afwisseling mogelijk zijn. Florian is een echte pianist. Van Koos mag hij wat vaker kiezen voor elektrische pianogeluiden, orgel of synthesizers.

Voor Koos is het coachen een soort zoeken naar de balans tussen genoeg uitdaging en genoeg zelfvertrouwen bij de bands die hij coacht. "Je wilt niet dat ze thuis huilend zeggen dat ze dit of dat van Koos moeten, maar ook niet dat ze het saai vinden en te weinig uitdaging zien. Bij Whatever probeer ik de band wel eens naar wat popklassiekers als 'Son of a preacher man' te krijgen. Ze kiezen uiteindelijk zelf. Bij een 'manneliedje' zetten we de toonsoort wel eens over naar geschikter voor Sofie en Maud. Wat ze spelen, kiezen ze democratisch. Als het na drie weken niet staat, gaat het van de lijst." ■

BANDCOACH

Koos Lonis

Koos Lonis (1964) wist al vanaf de middelbare school dat hij actief musicus wilde worden, niet om zelf door te breken, maar veel meer als docent, al staat hij zelf ook geregeld op het podium. Eenmaal docent aan Kaliber Kunstenschool in Twente en de Leeuwenkuil in Deventer zette hij zich in voor gestructureerde bandles. Volgens Koos was elke docent wel veel bezig met zijn of haar eigen instrument, maar veel minder met samen muziek maken en dat stimuleert nou juist extra. Hij kreeg de handen op elkaar voor bandcoachen met jonge muzikanten en doet dat nu al 20 jaar met veel plezier. "Het gaat om leren luisteren naar elkaar, goede liedjes kiezen en helpen bij het samenspel." Ook met zijn leerlingen aan de muziekschool organiseert hij regelmatig voorspeelmiddagen of -avonden. Daarbij laat hij de jeugd samen optreden. "Zo worden ze steeds handiger in het spelen van bandmuziek."